

BIRUINȚA

Periodic al Bisericii Ortodoxe Române Toracu Mare anul 2 numărul 4(9) iulie-septembrie 2007
Foaie de cultură și zidire sufletească

NAȘTEREA MAICII DOMNULUI

Tropar: Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea: că din tine a răsărit soarele dreptății, Hristos Dumnezeu nostru. Și dezlegînd blestemul, a dat binecuvîntare; și stricînd moartea ne-a dăruit nouă viață veșnică.

Prima sărbătoare religioasă din anul bisericesc este Nașterea Maicii Domnului, la 8 septembrie, pe care credincioșii ortodocși o numesc Sfânta Mărie Mică, spre a se deosebi de Sf. Mărie Mare, care se sărbătorește pe data de 15 august a fiecărui an. Despre părinții ei știm că erau originari din Nazaretul Galileei care se rugau lui Dumnezeu ca să le dăruiască un urmaș ca la bătrînețele lor să-i ajute.

Ioachim și Ana s-au rugat, au postit, au lăcrimat iar pentru aceste rugăciuni Dumnezeu le-a trimis un răspuns prin înger că ruga lor a fost ascultată. Așa s-a născut Maria viitoarea Sf. Fecioară care a fost aleasă de Dumnezeu să poarte în pîntece și să nască pe Mântuitorul lumii cum prorocise Isaia „Iată Fecioara va lua în pîntece și va naște un Fiu și vor chema numele lui Emanuel” Is.7,14.

Sfinți Ioachim și Ana o consacră serviciului religios la Templu. Biserica rînduindu-i o altă sărbătoare în 21 noiembrie Intrarea în Biserica a maicii Domnului - în amintirea făgăduită de părinții ei de a închina pruncul lui Dumnezeu de a vieții în bunătate și cinste. Altă sărbătoare închinată M.Domnului este „Buna-vestire” în 25 martie. Cu ocazia vizitei făcută Elisabetei, rudenia sa viitoarea mamă a Sf.I.Botezătorul, aceasta a numit-o „binecuvîntată între femei” și „Maica Domnului meu”.

Între sfinți Sf.Fecioara Maria ocupă locul cel mai de cinste, ea este mai presus decît cetele îngeruștii atinge treapta desăvîrșiri omenești. Biserica îi dă adevărată cinste supravenerînd-o s-au supracinstind-o, spre deosebire de cinstirea sfinților care este numită venerare. Biserica noastră ortodoxă o numește „Împărăteasă și Doamnă” fiind „mai cinstită decît heruvimii și mai mărită, fără asemănare decît serafimii” deoarece Dumnezeu a ales-o să fie Maica Fiului Său. Temeiurile de preacinstire a Maicii Domnului sunt: În momentul păcatului făcut de Adam și Eva Dumnezeu i-a anunțat că mântuirea

oamenilor va veni prin femeie „Dușmănie voi pune între tine și femeie, între sămînța ta și sămînța ei.....(Fac.3,15). Dacă păcatul a venit prin Eva, mântuirea avea să vină prin Fecioara Maria-Eva cea nouă. Dumnezeu a prețuit-o pentru viața neprihănită, alegînd-o să fie Maica Fiului Său dintre toate femeile de pe fața pămîntului.

Trimis de Dumnezeu îngerul Gavril i s-a închinat spunîndu-i cuvintele: „Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvîntată ești tu între femei. Iar ea, văzîndu-l, s-a înspăimîntat de cugetul lui și cugeta întru sine ce fel de închinăciune poate fi aceasta” Lc.1,28-29.

Numele Sfintei Fecioară Maria înseamnă Doamnă Stăpîna, cea aleasă, a fost o persoană aleasă sau distinsă, așa cum o numește psalmistul „Aleasa Domnului”. Și „Regina care stă de-a dreapta, îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată” Ps.45 10-18. Pentru rolul avut în iconomia mântuirii Sfânta Biserică îi adresează rugăciuni Sfintei Fecioare și o numește ”Împărăteasă și Doamnă, Pururea Fericită, Biserică Sfințită, Lauda Fecioriei etc.

Sărbătoarea Nașterea Maicii Domnului este HRAMUL multor biserici zi în care credincioși se roagă și participă la „Sfintele slujbe” rugînd pe Maica Domnului să mijlocească la Fiul Său pentru pacatele noastre. Așa cum nu putem să ne mântuim fără biserică, tot așa nu putem exista fără Maica Domnului care este „Biserică Sfințită și Rai cuvântător”. Totdeauna să-i aducem cuvinte de laudă și să-i zicem: Cum te vom numi ceea ce ești cu dar dăruită. Cer că ai născut pe soarele dreptății. Rai că ai odrăslit floarea nesticăciuni. Fecioară că ai rămas nesticăci. Maică curată că ai avut în sfintele tale brațe Fiu, pe Dumnezeu tuturor. Cu aceste gânduri să prăznuim în fiecare an sărbătoarea „Nașterea Maicii Domnului” înălțînd în toate zilele vieții noastre rugăciuni și laude Sf.Fecioare Maria precum Sfinții bisericii noastre care i-au adresat cele mai frumoase cuvinte cum zice și Sf.Gherman: ”Maria este mai sfîntă decît toți sfinți, mai înaltă decît cerurile e mai mărită decît heruvimii, mai cinstită decît serafimii, mai vrednică de cinste decît toată lumea”.

Prot.Petru Drăghicescu

DESPRE SFÂNTUL IOAN BOTEZĂTORUL

Ultimul și cel mai de seamă dintre proorocii Vechiului Testament, cel care face legătura cu Noul Testament, este Sfântul Ioan, Înainte mergătorul și Botezătorul Domnului. Pentru că în această săptămână comemorăm momentul în care a fost decapitat, m-am gândit că este bine să vă vorbesc despre acest mare om sfânt.

Cine este Ioan și de ce a rânduit Biserica mai multe zile de prăznuire a lui ? Din paginile Sfintei Scripturi avem multe mărturii despre viața și lucrarea lui profetică. Încă din Vechiul Testament, prin gura proorocului Maleahi, Dumnezeu însuși îl recomandă ca un sol, ca un binevestitor al Său, atunci când spune : *“Iată, Eu trimit pe îngerul Meu și va găti calea înaintea feței Mele”* (Maleahi 3,1). Mântuitorul Însuși a recunoscut că acel înger de care a vorbit Maleahi nu era altul decât Ioan Botezătorul.

Ca să înțelegem mai bine misiunea pe care a îndeplinit-o pe pământ Sfântul Ioan Botezătorul, voi aminti ce știm despre el.

Nașterea lui s-a petrecut în chip minunat, fiind relatată pe larg de Sfântul Luca, în primul capitol al Evangheliei sale. Părinții lui erau Zaharia și Elisabeta. Zaharia era preot al Vechiului Testament, din neamul lui Abia, iar Elisabeta era din neamul lui Aaron. Elisabeta era verișoară cu Sfânta Fecioară Maria. Despre ei, evanghelistul Luca spune : *“Amândoi fiind drepti înaintea lui Dumnezeu, umbând fără prihană în toate poruncile și rânduielile Domnului”* (Luca 1,6). Din nefericire nu aveau copii, ceea ce era considerat la evrei o adevărată pedeapsă.

Rugându-se mult lui Dumnezeu să le dea un copil, pe când Zaharia slujea la Templu în Ierusalim, arhanghelul Gavriil i-a vestit că Elisaveta va naște un fiu și că numele lui va fi Ioan. Pentru că s-a îndoit de cele auzite, Zaharia a rămas mut până ce Elisabeta a născut.

Sfintele Evanghelii nu ne oferă știri privitoare la copilăria lui, doar Luca scrie în Evanghelie că „,pruncul creștea și se întărea cu Duhul”.

Evangheliștii Matei și Luca prezintă mai multe date despre Ioan începând de la vârsta de aprox. 30 de ani, la retragerea sa în pustiu Iudeii, când a început să predice și să boteze. Aflăm astfel, că acolo se hrănea cu aguride și miere sălbatică, avea îmbrăcăminte aspră, din păr de cămilă și curea din piele împrejurul mijlocului, că se odihnea cu capul pe bolovanii de piatră. Astfel, pustiu i-a fost cea mai înaltă școală de formare duhovnicească, de pregătire pentru a fi proroc și Înaintemergător, propovăduitor al pocăinței și Botezător al lui Hristos.

Viața lui, dar și predica lui, mai ales, era foarte simplă : *“Pocățiți-vă că s-a apropiat Împărăția cerurilor”* (Matei 3,2). Simplitatea aceasta și mesajul deosebit și precis ce cerea o îndreptare morală, a atras spre el : „, Ierusalimul și toată Iudeea și toată împrejurimea Iordanului și erau botezați de El în râul Iordanului, mărturisindu-și păcatele”, așa cum spune Matei în Sfânta sa Evanghelie. (Matei 3, 5-6), iar Luca spune că acolo, Ioan : *“...propovăduia botezul pocăinței, spre iertarea păcatelor”* (Luca 3,3).

Prin predica lui a pregătit lumea pentru venirea lui Hristos. Un moment deosebit din activitatea lui este botezul pe care l-a făcut Mântuitorului Iisus Hristos. Sfântul evanghelist Matei spune că atunci când l-a văzut pe Iisus, Ioan a încercat să-l oprească spunând : *„Eu sunt cel care are trebuință să fie botezat de Tine, și Tu vii la mine ?”* (Matei 3, 14). Ioan acceptă să-l boteze pe Mântuitorul doar după iisus îi atrage atenția că trebuie să facă așa pentru a se împlini toată dreptatea. Botezul Domnului reprezintă și momentul în care se arată pentru prima oară în Noul Testament Sfânta Treime. Această arătare a Sfintei Treimi, adică a Fiului care se botează, a Duhului Sfânt care se pogoară din cerurile deschise, ca un porumbel peste creștetul celui botezat, precum și a Tatălui, a cărui glas se aude zicând „, *Acesta este fiul Meu cel iubit într-u care am binevoit”* se mai numește în credința noastră creștină ortodoxă „, Teofanie” sau „, Epifanie”. A fost momentul de apogeu al activității lui Ioan, De altfel, după botez el mărturisește despre Iisus : *„Iată Mielul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii”* (Ioan 1,29).

La rândul Său, Mântuitorul a avut cuvinte de apreciere la adresa lui Ioan Botezătorul, spunând : *„, Adevăr vă grăiesc: Între cei născuți din femeie nu s-a ridicat unul mai mare decât Ioan Botezătorul”* (Matei 11,11).

Sfârșitul Sfântului Ioan Botezătorul a fost sângeros. Pentru că a osândit în public pe regele Irod Antipa care trăia în desfrâu cu cumnata sa, Irodiada, a fost prins și aruncat în închisoarea din cetatea Maherus, unde a fost încarcerat un an de zile. Irodiada însă nu a fost mulțumită doar cu această pedeapsă și a căutat prilejul potrivit să ceară moartea lui Ioan. Cu ocazia unui ospăț dat de Irod, Salomeea, fiica Irodiadei, a dansat atât de provocator, încât regele, impresionat dar și plin de băutură, a promis, jurând că îi va da orice va cere, chiar și jumătate din regatul său. Sfătuită de mama sa păcătoasă, Salomeea cere capul lui Ioan, iar regele a trebuit să-și respecte jurământul. Astfel Ioan a murit decapitat, la numai 32 de ani.

Tot din Sfânta Scriptură aflăm că ucenicii lui Ioan i-au luat trupul și s-au dus să dea de știre lui Iisus.

Pentru că a fost o personalitate de excepție, un suflet nobil, un om cu o ținută morală de excepție, gata de jertfă pentru adevăr și dreptate, Biserica i-a rânduit mai multe zile de pomenire, cele mai însemnate fiind 7 ianuarie, 24 iunie (ziua nașterii sale) și 29 august, ziua morții .

Noă ne rămâne o datorie: Să ne răspundem sincer dacă nu cumva mesajul său de revenire la moralitate, este valabil și astăzi și dacă nu cumva ni se adresează și nouă. Gândiți-vă !

Pr. Petru BERBENTIA

Bibliografie

Sfânta scriptură

Pr. Prof dr. Mircea Păcuraru, *Predici*, Ed. Institutului Biblic și de misiune al B.O.R., București, 2000

Arhimandrit Cleopa Ilie, *Predici la praznice împărătești și la sfinții de peste an*, Ed. Episcopiei Romanului, 1996

Adormirea Maici Domnului 15 August

Când a binevoit Hristos Dumnezeu nostru ca sa ia pe Maica Sa la Sine, atunci cu trei zile mai înainte a facut-o sa cunoasca, prin mijlocirea îngerului, mutarea sa cea de pe pamânt. Caci Arhanghelul Gavriil, venind la dânsa, a zis: "Acestea zice Fiul tau: Vremea este a muta pe Maica Mea la Mine. Nu te teme de aceasta, ci primeste cuvântul cu bucurie, de vreme ce vii la viata cea nemuritoare". Nascatoarea de Dumnezeu s-a bucurat cu bucurie mare, si cu dorul ce avea ca sa se mute la Fiul sau, s-a suit degrab în Muntele Maslinilor ca sa se roage, caci avea obicei de se suia adesea acolo de se ruga. Si s-a întâmplat atunci un lucru minunat. Când s-a suit acolo Nascatoarea de Dumnezeu, atunci de la sine s-au plecat pomii ce erau pe munte, si au dat cinstea si închinaciunea ce se cadea catre Stapâna, ca si cum ar fi fost niste slugi însufletite.

Dupa rugaciune s-a întors acasa, si îndata s-a cutremurat casa cu totul, iar ea, aprinzând multe lumânari si multumind lui Dumnezeu si chemând rudeniile si vecinii, si-a grijit toata casa, si-a gatit patul si toate cele ce se cadea de îngroparea ei. Si a spus cele ce i-a zis îngerul, despre a sa mutare la cer. Iar spre încredintarea celor zise, a aratat si darul ce i se daduse: o stâlpăre de finic. Iar femeile chemate, daca au auzit acestea, au plâns cu tânguire si cu lacrimi si au suspinat cu jale. Deci potolindu-se ele din tânguire, s-au rugat sa nu ramâna sarace de dânsa. Iar Preacurata le-a adeverit, ca mutându-se la ceruri, nu numai pe dânsa, ci si pe toata lumea o va cerceta si o va umbri. Si asa alina întristarea cea mare cu cuvinte mângâietoare. Apoi a aratat despre cele doua vesminte ale sale ca sa le ia doua vaduve sarace, fiecare din ele câte unul, care-i erau ei prietene si cunoscute si de la dânsa le era hrana.

Si vorbind ea acestea si învățând, s-a facut fara de veste sunet de grabnic tunet, si aratare de multi nori, care aduceau de la marginile lumii, pe toti ucenicii lui Hristos la casa Maicii lui Dumnezeu. Între care erau si de Dumnezeu înțeleptii ierarhi: Dionisie Areopagitul, Ierotei si Timotei. Acestia, daca au aflat pricina venirii lor, asa adunati fiind, au zis aceste cuvinte catre dânsa: "Noi, o, Stapâna, stiindu-te în lume, ca si cu singur Stapânul nostru si Dascalul ne mângâiam; dar acum cum vom putea sa suferim greul acesta? Însa de vreme ce cu voia Fiului si Dumnezeului tau te muti spre cele ce sunt mai presus de lume, pentru aceasta plângem, precum vezi si lacrimam, cu toate ca într-alt chip ne bucuram despre cele ce sunt asupra ta rânduite". Acestea au zis si varsau lacrimi, iar ea a zis catre dânsii: "Prietenii mei si ucenicii Fiului si Dumnezeului meu, nu faceti bucuria mea plângere, ci-mi îngrijiti trupul, precum eu îl voi închipui pe pat".

Când s-au savârsit cuvintele acestea, iata a sosit si

minunatul Pavel, vasul cel ales, care cazând la picioarele Maicii lui Dumnezeu, s-a închinat si deschizându-si gura a laudat-o cu multe cuvinte, zicând: "Bucura-te Maica Vietii, împlinirea si încheierea propovaduirii mele; ca macar ca pe Hristos Fiul tau trupeste pe pamânt nu L-am vazut, însa pe tine vazându-te, mi se parea ca pe Dânsul Îl vad".

Dupa aceasta, luând Fecioara iertaciune cu toti, s-a culcat pe pat si si-a închipuit preacuratul sau trup precum a vrut; si a facut rugaciune pentru întarirea lumii si pasnica ei petrecere, si i-a umplut si pe dânsii de binecuvântarea ei. Si asa în mâinile Fiului si Dumnezeului sau si-a dat sufletul.

Si îndata ochii orbilor s-au luminat si auzul surzilor s-a deschis, ologii s-au îndreptat si tot felul de patima si de boala lesne se tamaduia. Dupa aceea a început Petru cântarea cea de iesire si ceilalti Apostoli; unii au ridicat patul, altii mergeau înainte cu faclii si cu cântari, petrecând spre mormânt trupul cel primitor de Dumnezeu. Atunci s-au auzit si îngerii cântând si vazduhul era plin de glasurile cetelor celor mai presus de firea omeneasca.

Pentru aceste lucruri, mai-marii iudeilor, invitând pe unii din popor, i-au plecat sa se ispitasca a surpa jos patul în care zacea trupul cel de viata începator, si a-l lepada pe dânsul. Dar dreptatea lui Dumnezeu ajungând pe îndraznetii si obraznicii aceia; le-a facut pedeapsa tuturor prin orbirea ochilor. Iar pe unul dintr-însii, care mai nebuneste se pornise de apucase acel sfânt pat, l-a lipsit si de amândoua mâinile, care au ramas spânzurate de pat, taiate de dreapta judecata a lui Dumnezeu. Iar acela, crezând din tot sufletul, a aflat tamaduire, si s-a facut sanatos ca si mai-nainte. În acelasi chip si cei ce orbisera, crezând si punând asupra lor o parte din poala patului, au dobândit vindecare.

Iar Apostolii, sosind la satul Ghetsimani, au asezat acel de viata începator trup în mormânt, si au stat trei zile lângă dânsul, auzind neîncetat glasuri îngeresti.

Si de vreme ce, dupa dumnezeiasca rânduiala, a lipsit unul din Apostoli, adica Toma, care nu s-a aflat la preamarita îngropare, ci sosind cu trei zile mai pe urma, era mâhnit foarte si întristat, ca nu se învrednicise sa vada si el ca si ceilalti Apostoli trupul; si au deschis cu socoteala mormântul pentru dânsul ca sa se închine si el acelu preasfânt si preacurat locas, adica trupului Nascatoarei de Dumnezeu. Si daca a vazut s-a minunat ca a aflat mormântul fara de sfântul trup, si era numai giulgiul, care ramasese mângâiere Apostolilor si tuturor credinciosilor, si marturie nemincinoasa a mutarii Nascatoarei de Dumnezeu. Ca si pâna astazi mormântul cel cioplit în, piatra, asa se vede desert de trup si este cinstit ca închinaciune, întru marirea si cinstea preabinecuvântatei maritei stapânei noastre, de Dumnezeu Nascatoarei si pururea Fecioarei Maria.

Preluat din calendarul ortodox român www.calendar-ortodox.ro

PREA FERICITUL TEOCTIST PATRIARHUL ROMÂNIEI A TRECUT LA CELE VEȘNICE**Ionn Cicală****De vei rămâne singur**

De vei rămâne singur
Fi Ulmul din Boldur!
Împacă-te cu tine
Și caută împrerjur:

Privește albăstrimea
Înalt-a cerului,
Privește abundența
Întins-a câmpului.

E-atâta bogăție
Aicea unde ești
În marea cea de grâne
Sunt spice românești!

Și-atâta omenie
Aicea întâlnești,
În satele unite
Cu inimi românești!

De-a pururea cu tine
E Cerul, veșnicia,
Și norii ce fecundă
Cu ploaia lor câmpia.

Și până la adio
Cu tine sunt viori,
Și vocile acestea
Voci de privighetori!

Te trece câte-odată
Un sentiment de gol,
Și spaima te apasă
Și vezi numai pârjol:

Simțire trecătoare
În suflet de poet
Ce toate le notează
Precum într-un carnet:

Dar, împăcat cu tine
Tu uită-te în jur -
Fi strajă în hotar
Ca ULMUL DIN
BOLDUR!

În slujba neamului și a credinței strămoșești

Slujirea lui Dumnezeu, a credinței strămoșești dar și a neamului românesc, acesta i-a fost crezul și destinul, celui ce în urmă cu două deceni va deveni Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Românești. Încă de mic copil, a știut un singur lucru. Acela că trebuie să meargă pe calea care i-a fost hărăzită de Domnul nostru Iisus Hristos. A știut că trebuie să asculte, să învețe, să dea tot ce-i mai bun din sufletul său pentru a mângâia pe cel al semenilor săi. A știut că în tot ce face are încuviințarea lui Dumnezeu, care l-a înzestrat cu o serie de calități menite parcă să-l ajute să-și îndeplinească cu credință lucrarea creștină.

Dintre toate date lui Dumnezeu, blândețea și cuvântul iertării i-au fost parcă „motoul” vieții de zi cu zi. Pe fiecare îl întâmpina cu acea privire parcă de copil nevinovat, urmată de un zâmbet pe măsură. A fost totodată un om al rugăciunii, nelipsit aproape niciodată în duminici și sărbători de la sfintele slujbe creștinești. Predicile lui erau de fiecare dată temeinic pregătite din timp, pe o varietate de teme din cele mai actuale. A biruit greutățile de tot felul, ostilitățile adversarilor, piedicile puse. O perioadă scurtă în urma Revoluției din 1989 s-a retras din viața bisericii, dar iarăși a revenit luptând pentru credință și Hristos cu aceeași râvnă de de dinainte. Mulți i-au reproșat că nu a făcut nimic, pentru a opri droaznica demolare a bisericilor din perioada

ceaușistă. El nu
s c h i m b a
m a i m a r e
r i d i c a r e a
multora dintre
„timpurile” au
M a r e a l u i
însă doar în fază
arhitectural,
M â n t u i r i i
n e p r i m i n d
p e n t r u
u n u l d i n
decembriste cu
a u f o s t

a dat explicații, în
contribuit cu o și
înverșunare la
lăcașelor sfinte, a
ele, atunci când
permis acest lucru.
dorință a rămas
de proiect
C a t e d r a l a
N e a m u l u i
„undă verde”
construcție în nici
regimurile post
toate că eforturile
supraomenești.

Totuși, Prea Fericitul Teoctist Patriarhul României a avut pe plan ecumenic un din cele mai mari izbânzi înregistrată la „Ruperea trupului bisericii”, Prea Sfinția Sa reușind să se întâlnească cu Papa Ioan Paul al II-lea al Romei la București. Prima vizită efectuată de un papă catolic într-un stat ortodox.

Primele zile ale lui august au adus însă o veste tristă, pentru toți românii ortodocși de pretutindeni dar și în întreaga ortodoxie. Prea Fericitul Patriarh Teoctist, la vârsta respectabilă de 92 de ani, a trecut la cele veșnice. Pe fațada sfântului lăcaș din Toracul Mare a fost arborat steagul de doliu, iar timp de cinci zile clopăotele au anunțat moartea Întâistătătorului Bisericii Românești până la înmormântare. Să menționăm că în acea tristă zi de vineri concomitent cu începerea slujbei de înmormântare a Patriarhului României, la Biserica din Toracu Mare preacucernicul părinte Protopop Petru Drăghicescu a oficiat o slujbă de pomenire a patriarhului, cântările bisericești fiind intonate de corurile biseriocești „Armonia” conduse de profesorul George Jurca. Cu această ocazie părintele protopop Drăghicescu a făcut referiri la viața și activitatea Patriarhului Teoctist, reținându-se mai ales la cele trei întâlniri personale pe care le-a avut cu Prea Fericirea Sa. Este vorba despre vizita Întâistătătorului Bisericii Românești în țara noastră în 1995, respectiv două vizite pe care părintele le-a făcut la Cancelaria Patriarhală din București rămânându-i în amintire o carte a Patriarhului pe care a primit-o cadou cu autogramul Părintelui Teoctist.

Ionel MIAT

MOARTEA PATRIARHULUI TEOCTIST

Născut în satul Tocileni, jud. Botoșani, Prea Fericirea Sa a intrat de tânăr în viața monahală la Schitul Sihăstria Voronei. Părintele Patriarh Teoctist a urcat treptele ierarhiei bisericești începând din anii 1940. Vrednic ucenic al Patriarhului Justinian Marina, Prea Fericitul Părinte Patriarh Teoctist s-a dovedit a fi un slujitor de nădejde în ogorul Domnului și în activitatea sa de Întâistătător al Bisericii Ortodoxe Române.

Păstorind Biserica împreună cu ceilalți înalți ierarhi, în vremuri de prigoană a credinței creștine, a știut, prin Harul Sfântului Duh, să conducă corabia Bisericii în misiunea încredințată ei de Mântuitorul Iisus Hristos.

În aceste momente de durere, toți creștinii ortodocși români din Banatul sârbesc între care se numără și cei din parohia Toracu Mare se roagă ca Bunul Dumnezeu să așeze sufletul Prea Fericirii Sale în corturile dreptilor, în sânul lui Avraam să-l odihnească și cu dreptii să-l numere.

Știrea despre trecerea în neființă și înălțarea la Domnul a Prea Fericitului Părinte Teoctist, patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, au auzit-o la jurnalul Televiziunii Naționale Române și în prim moment nu i-am putut da crezare. Moartea patriarhului Teoctist este de fapt o pierdere mare pentru Biserica Ortodoxă Română având în vedere faptele bune pe care Prea Fericitul Patriarh Teoctist le-a făcut aflându-se în fruntea Bisericii Ortodoxe Române, în primul rând mă gândesc la înălțarea a sute de biserici pe întinsul patriarhiei și în al doilea rând la o apropiere a sute de mii de enoriași către biserică. Cred că Prea Fericitul Patriarh Teoctist, prin propagarea religiei, ajutorarea celor nevoiași și prin modul inedit de comunicare cu lumea și-a câștigat un loc binemeritat printre aleșii lui Dumnezeu.

Prea Fericitul Părinte Teoctist are și un mare merit la apropierea celor două biserici surori: Biserica Catolică și Biserica Ortodoxă Română, prin vizita papei Ioan Paul al II-lea în România. Am avut fericita ocazie ca mai de multe ori, prin intermediul ecranului de televiziune, să urmăresc slujbele religioase săvârșite de Prea Fericitul Părinte Teoctist la Biserica Patriarhală din București și să ascult cu mult respect și mulțumire sufletească binecuvântările, pe care le-a împărtășit enoriașilor. Prea Fericitul Patriarh Teoctist a fost o persoană cu cunoștințe din mai multe domenii, a vorbit mai multe limbi străine și de fiecare dată când am ascultat binecuvântările sale, după slujbe religioase de mari sărbători, am rămas uimit de puterea cuvintelor sale, de înțelepciunea sa și cunoștințele vaste pe care le avea din religie dar și din alte domenii. Blândețea și înțelepciunea cu care împărtășea enoriașilor arhierestile binecuvântări, vor rămâne veșnic întipărite în memoria mea dar sper și a celorlalți credincioși care îl ascultau. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Ion CONDAN

Înălțarea Sfintei Cruci

În aceasta luna, în ziua a paisprezecea, pomenirea înaltării Cinstitei și de viața facatoarei Cruci: Înaltarea Sfintei Cruci.

Constantin cel Mare, întâiul împarat al creștinilor, avea razboi, precum zic unii din istorici, la Roma împotriva lui Maxentiu, pâna a nu lua împaratia. Iar altii zic ca la apa Dunării împotriva scitilor.

Vazând ca multimea potrivnicilor era mai multa decât oastea lui, era cuprins de nedumerire și frica. Atunci i s-a aratat în amiaza zilei semnul Crucii cu stele pe cer, și litere romane împrejurul Crucii, care și acelea erau închipuite cu stele și ziceau: "Întru aceasta vei birui". Facând numaidecât o cruce de aur, după chipul celei ce i se aratase, și poruncind să fie purtata înaintea ostasilor sai, au dat razboi cu vrajmasii, dintre care cei mai multi au pierit, iar altii au fugit.

Pentru aceasta, gândind întru sine la puterea Celui ce a fost rastignit pe Cruce, și crezând ca Acesta este Adevăratul Dumnezeu și întarindu-se cu Botezul împreună cu maica-sa, a trimis-o la Ierusalim ca să gasească Crucea lui Hristos. Și a aflat-o ascunsă, împreună cu celelalte doua cruci, pe care fusesera rastigniti tâlharii; și nu numai crucile, ci și piroanele le-au aflat. Nestiind împarateasa care ar fi Crucea Domnului, s-a aratat aceasta prin minune. O femeie vaduva moarta, de care s-a atins Crucea a înviat; iar celelalte doua cruci ale tâlharilor nu au aratat nici un semn de minune. Atunci împarateasa s-a închinat și a sarutat Crucea, împreună cu toata suita. Și neputând încapea tot poporul să se închine s-a rugat ca macar să o vada. Atunci s-a suit Fericitul Macarie, patriarhul Ierusalimului, și a înaltat deasupra amvonului Cinstita Cruce, și vazând-o poporul, a început a striga: "Doamne miluieste!" Și de atunci a început a se tine sarbatoarea Înaltării Cinstitei Cruci.

PE MARGINEA PREDICII LUI ILIE MINTAT EPISCOP DE KALAVRITA

Cuvânt de laudă la Născătoarea de Dumnezeu în zilele de post ale lunii August***"Acest neam de draci nu iese decât prin rugăciune și prin post" (Matei XVII;21)***

Preotul Atanasie Nica scrie în cartea "DIDAHII ȘI PREDICII" ale Episcopului de Kalavrita Ilie Miniati, că dacă acest mare duhovnic ar fi așezat după Sfântul Ioan Gură de Aur și Sfântul Vasile cel Mare în ceea ce privește amploarea și puterea cuvântului credem că n-am greși cu nimic. Retipărirea acestor "nestemate de gând ortodox", este încă un câștig pentru preoți și poporul român pentru înțelegerea și răspândirea cuvântului lui Dumnezeu.

Rugăciunea și postul sunt două arme nebiruite care au fost date de Cer Bisericii, ca aceasta și binecredincioși ei să poată lupta împotriva tuturor vrăjmașilor văzuți și nevăzuți. Trei sunt acei înfricoșători dușmani care fac război împotriva noastră neîntrerupt: LUMEA, DIAVOLUL ȘI TRUPUL. Lumea duce un adevărat război prin deșertăciunea și mândria vieții, diavolul prin amintiri ascunse și prin gânduri viclene, trupul prin desfătare, prin plăcere, prin pofte și dorințe rușinoase. Da. Toți trei la un loc, ca și cum ar fi înțeleși, poartă o luptă neîncetată a ispitelor de tot felul. Doar prin post și rugăciune ne putem împotrivi în chipul cel mai fericit acestor dușmani ai noștri și îi biruim. Trupul îl "omorâm", pe diavol îl punem pe fugă, iar lumea o călcăm în picioare". De aceea zice dumnezeiescul Hristostom despre rugăciune; "Acolo unde este rugăciune și mulțumire acolo vine și harul Sfântului Duh, demonii fug și toată puterea potrivnică pierе". Iar Sfântul Vasile cel Mare spune că prin post și prin înfrânare "se biruie puterea dușmanilor nevăzuți". După cum și cu privire la lunaticul din evanghelia de azi o adevărește însuși Hristos; "Acest neam de draci nu iese decât prin post și rugăciune".

Biserica a rânduit timpul celor patrusprăzece zile pe care le-a parcurs, pentru a ne petrece noi creștinii acest răstimp în postire și rugăciune neîntreruptă, dar mai cu seamă înfrânare de la toate cele rele, în cinstea Prea Slăvitei Pururea Fecioarei Maria, Mama prea Sfântă a dumnezeiescului nostru Hristos. " ÎNTR-ADEVĂR LUPTA ESTE SCURTĂ DAR VICTORIA ESTE STRĂLUCITOARE, PE DEASUPRA CÂȘTIGUL VICTORIEI ESTE CU TOTUL ÎMBELȘUGAT".

Ionel MIAT**Ioan Niță Secoșan****Satu meu**

Acolo unde-i galben ca de-aur mândru soare,
Și fetele-s din soare, nevestele din roauă,
Acolo-am deschis ochii sub zarea vrăjitoare...

Acolo lângă-o apă-i un sat cum nu mai este
Nici unu-așa de mândru...Acolo unde vara
Se scaldă atâtea zâne, de fete și neveste.

Acolo unde vântul trânteste la pământ
Talaz de grâne coapte cum n-am văzut nici unde
Acolo dorm strămoșii... Și mama-i în mormânt.

Acolo unde pusta-i dreaptă ca săgeata
Acolo unde zburdă după cărunțe mânjii
Acolo am o brazdă pe care-asudă tata.

Acolo unde cerul de brazdă e proptit
Și se-nfrățesc aproape cu gândul și cu doru
În locul cel mai mândru Banatu s-a numit.

Acolo unde Tisa alintă cu al ei val
Ca pe-un copil cuminte din Mureș până-n jos
Un scump pământ și care-i duiosul Torontal.

Sf. Mare Mucenic Gheorghe

Persoană de contact:

Prof. Petru Drăghicescu - paroh
Mobil: ++381(0)642714567 ;
Tel.: ++381(0)23827691
E-mail: prot.petru_draghicescu@yahoo.com
B Jedinstvo 49, Torac 23232
Serbia

Interiorul Bisericii

Dumnezeu Creatorul

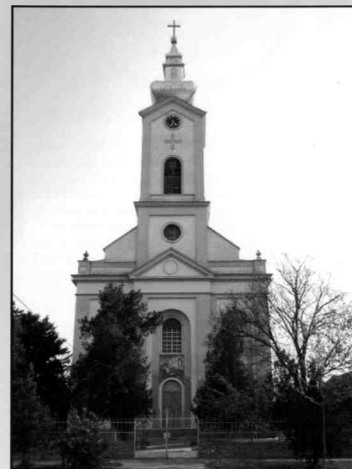
Inegalabil Agro S.R.L. Săcălaz - Timiș

Fam. Miorcâncanu Viorel

Inegalabil
Agro S.R.L.

PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
TORACU MARE

BISERICA

**"SF. MARE MUCENIC
GHEORGHE"**

Marin Bandu
Decedat în anul 2000

George Bandu
Decedat în 2003

Veșnic îndurerată Eva Bandu, mamă și soție.

Dumnezeu să-i odihnească

Covacevici Daniela

Decedată
11 septembrie 2000

Se împlinesc 7 ani de când ne-a
părăsit.

Veșnic îndoliați:
fiicele: Dolores și Ines,
părinții: Ileana și Pompiliu
sora: Pompilia cu familia.
Nu o vom uita niciodată

Întâlnire de suflet

"Iată acum ce este bun și ce este frumos decît numai
a fi frații împreună" Ps.132 v1

Frumusețea și bunătatea trebuie să fie în sufletul
fiecăruia după cum ne învață Mîntuitorul Iisus Hristos
,împreună să ne rugăm și să trăim în bună
înțelegere,îndemnîndu-ne uni pe alți la săvîrșirea faptelor
bune care ne duc la mîntuire sufletului." În iubire frățească uni pe alți iubiți-vă;în
cinste,uni altora dați-vă înțîietate" Rom.12 v 19.iar Sf.Ap.Petru ne îndeamnă
"Dați tuturor a cinste ,iubiți frăția"1 Petru 2 v17.Despre frăție ,dragoste
creștinească și iubire în Hristos se vorbește și se trăiește în perioada 26 august și 2
septembrie în localitatea TORAC pentru că se întîlnesc cei plecați pe meridianele
lumii cu cei rămași pe "Vatra Strămoșească " fiind o "Întîlnire de Suflet".Se întorc
la casele lor la neamurile și prietenii lor dar mai ales la locașul lui Dumnezeu unde
au primit Bindecuvîntarea Cerului prin Sf.Taine.Această "sărbătoare de suflet" are
ca inițiatori pe Viorel Giulyvăz-Florida, George Gruescu, Negru Ana - Canada și
Baloș Todor-Franța care s-au gîndit că este bine și frumos să aibă loc o întîlnire a
tuturor TORĂCENILOR în această vară a anului 2007 care este frumoasă și
calduroasă așa cum ar trebui să fie și sufletele oamenilor să aibă frumusețe iubire și
credință ferbinte față de Dumnezeu și față de aproapele.

Va fi o săptămînă cu deschidere oficială a Primăriei TORAC,iar în zilele ce
urmează întîlniri Bisericești,Culturale și Sportive,ținînd cont că satul Torac a dat
lumii și societății oameni de cultură și de valoare în multe domenii.În ceea ce
privește Parohia TORACU MARE îi așteaptă pe toți fiii duhovnicești plecați în
America,Canada,Australia,Europa și în alte locuri să vină la cîteva zile de
rugăciune

și bună dispoziție știind că în sufletul lor a rămas Toracu Mare la loc de frunte
mergînd după vorba Bănățeanului "CĂ TOT BANATU-IFRUNCEA".

Consiliul Parohial al B.O.R Toracu Mare le organizează o primire fastuasă
pe măsura evenimentului deoarece Torăceni Mari din agoniseala lor cu multă
sudoare au donat și Bisericii pentru nevoile de a se întreține și a fi locul de întîlnire
cînd se întorc la vatra natală.În data de 26 august 2007 în Biserica
Sf,M.Mc.Gheorghe se va oficia Sf.Liturghie în prezența TORĂCENILOR MARI
sosiți la această întîlnire, în prezența autorităților locale și a multor
invitați,urmează apoi " Pomenirea celor trecuți la cele veșnice din familiile celor
care au venit,aceasta fiind făcută la cimitir iar mai pe urmă o masă frățească".

Îi întîmpinăm pe toți cu dragoste creștinească dăruind fiecăruia un mic
cadou pentru a păstra TORACU MARE viu în sufletele lor ca loc unde au văzut
lumina lui Dumnezeu.

BINE A-ȚI VENIT TORĂCENI MARI
SI CU DRAG VĂ PRIMIM

Protopop PETRU DRĂGHICESCU- paroh

Olimpiu Baloș

La capătul zilei

Pe masă
Biblia.
Hristos a coborât din
ea
Și versul a-nceput
Să descrie
Facerea lumii.
Oamenii
Înălțau rugi
Și cuvintele
Blestemau
Ridicarea bisericilor
De către voievozi.
Care este punctul
Ce ne numește
Sau ne desparte
De posibila moarte
Născută odată cu
nașterea?
Vorbeau printre frunze
Omizile.
Era o ceață
În toată credința
noastră
În Dumnezeu.
Și totuși alături
De bătrâni
Rugi înălțam
"OSANA"
La capătul zilei.

Pâinea

Se seceră grâu
În miez de pâine.
În visul din grâne
Mai arde candela
Speranței de mâine
Scăldată în râu.
Și iar se cere
Pâine peste ape.

Periodic editat de Biserica Ortodoxă Română din Toracul-Mare

Adresa: B Jedinstvo 49. Torac 23232

Tel./Fax +381 23 827 691

E-mail biruinta_t_mare@yahoo.com

Redacția: Prot. Petru Drăghicescu, prot.petru_draghicescu@yahoo.com,
prof. Olimpiu Baloș, Ionel Miat, Marin G. Lelea, Horia Lelea.

Procesare computerizată: Mircea Lelea mirceatorac@yahoo.com